

Served vil tillige en af de stærkeste Forbringere fra Frihandelsmændenes Side blive imødekommen; thi der findes ikke nogen som helst Artikel, med Hensyn til hvilken en betydelig Nedfattelse i Tolden mere maa anses for at være et ligefremt Retfærdighedskrav. Noget Egenende gjælder med Hensyn til de simplere Metalvarer, og dertil kommer, at begge disse Klasser af Artikler ville komme vort Haandværk og Industri ganske særlig til Gode; thi de bruges jo for en meget væsentlig Del til Redskaber for Haandværk og Industri. Endelig har jeg med Hensyn til ubenævnte Varer valgt et Forslag, der blev stillet af Landssthingets Udvalg, og som gaar ud paa, at disse Varer i Stedet for 10 pCt. af Værdien kun skulle svare 5 pCt. af denne i Told, men derfra skal dog undtages Skibsredskaber, Skibsinventariegenstande og enkelte Bragstykker, hidrørende fra Skibe, der ere strandede under de danske Kyster eller indbragte umiddelbart fra Strandingssteder i disses Nærhed. Dette Forslag kan jeg ikke Andet end finde rigtigt og billigt, og det vil ikke medføre nogen væsentlig Nedgang; den er anslaaet til 10,000 Rbd. om Aaret for disse to Forslag tilsammen. Jeg vil altsaa anbefale i saa Henseende at følge Landssthingsudvalget. Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at denne Position, Nr. 179, der handler om Skibsredskaber, Skibsinventariegenstande og enkelte Bragstykker, maaske rettest burde staa under „Skibe“. Jeg henleder Opmærksomheden derpaa, og hvis det anses for rigtigt, vil der jo altid kunne finde en Forandring Sted i saa Henseende. Af Forhøielser har jeg, foruden den, jeg allerede har nævnet, nemlig for Silke, foreslaaet, at Tolden for Vin skulde forhøies, dog ikke fuldt saa meget som Folkethinget sidst vedtog, og fremdeles har jeg foreslaaet, at Tolden for Galanterivarer, som nu er 1 Mk. pr. Pd., men som Regjeringen foreslog til 12 $\frac{1}{2}$, sættes til en Middelfats, nemlig 30 Dre. Jeg har optaget det Forslaag om Krudt, som er blevet vedtaget i begge Thing, og skal endnu kun nævne et enkelt Punkt. Regjeringen havde i sit Forslag i Fjor i Landssthinget foreslaaet, at Tolden paa Salt og Kul skulde ophæves. Jeg kunde ønske at kunne følge Regjeringens Forslag, i begge disse Henseender; men naar jeg gaar ud fra den Grundfætning, som jeg allerede har omtalt, nemlig at jeg ikke tør gaa højere end til en Nedfattelse af omtrent 1,200,000 Rbd., har jeg været nødt til at gjøre et Valg, og jeg har da, som det vil ses, for i det Hele taget at frembringe et heldigt finansielt Resultat, valgt at foreslaa Ophævelsen af Tolden paa Kul. Med Hensyn til Salt og Kul var det mig ikke vel muligt at foreslaa en Nedfattelse, fordi en saadan med Hensyn til disse 2 Artikler ikke ret vel vilde lade sig gennemføre; enten maatte man helt ophæve den, eller ogsaa lade den blive staaende. Jeg kunde ikke ophæve den for begge Artikler, hvilket var mit Ønske; altsaa maatte jeg vælge en

af dem, og efter Overveielse har jeg ment, det var hensigtsmæssigt at hæve Tolden paa Kul. Vel veed jeg, at Salt er en meget vigtig Livsforngødenhed, som nydes omtrent i lige Maal af Alle, og jeg skulde, som sagt, meget have ønsket ogsaa at kunne ophæve Tolden derpaa, men jeg har ansiet det for rigtigt at ophæve Tolden paa Kul, dels fordi baade Landsthinget og Regjeringen ere gaaede ind derpaa, og Folkethinget har foreslaaet Ophævelsen af den, saaledes at der altsaa paa en Maade allerede foreligger Enighed mellem de 3 Faktorer i Lovgivningsmagten derom, men dels ogsaa for at hæve de Betænkkeligheder, som ellers fra flere Sider vilde møde mod de Forslag, der ere fremsatte til en Forringelse af Beskyttelsen. Jeg skal forøvrigt med Hensyn til dette Punkt ligesom med Hensyn til andre Enkeltheder i Lovforslaget bemærke, at jeg har gjort et Valg mellem de Gjenstande, for hvis Vedkommende jeg kunde ønske at gaa meget videre, men jeg har paa Grund af den Begrænsning, jeg har sat mig, som sagt været nødt til at gjøre et Valg, og det har jeg gjort ikke udelukkende af Hensyn til, hvad jeg ansaa for det Heldigste, men nok saa meget af Hensyn til den Stemning, som jeg kunde formode maatte være tilstede hos dette Thing. Hvorvidt jeg i den Henseende i Enkelthederne maatte have truffet Thingets Mening, kan jeg ikke forud have nogen bestemt Ansuelse om, thi det er ikke, som jeg allerede udtalte, da jeg indbragte Lovforslaget, paa en Samling af Folkethingetsmænds Begne, at jeg har indbragt det; men jeg har gjort det paa mine egne Begne og i mit eget Navn. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale dette Forslag til det ærede Thing og ligeledes til den ærede Finansminister, idet jeg vil bede ham om at betragte det i det Lys, som jeg gjentagende Gange har fremstillet det i, nemlig at det har været mine Bestræbelser at indrette mine Forslag saaledes, at deres samlede Virkning ikke vil medføre nogen særlig Nedgang i Toldindtagterne.

Thorup: Det er nu tredie Gang siden Aaret 1871, at vi behandle den almindelige Toldreform, og som Følge deraf har jo dette Thing anvendt en stor Del Arbejde derpaa, ligesom det andet Thing i Fjor ogsaa har anvendt en Del Tid paa et Forslag af samme Natur. Det forekommer mig derfor at være ønskeligt, om vi endelig kom til en Afslutning af dette Spørgsmaal og til et endeligt Resultat, som det hidtil ikke er lykkedes os at naae. For mig synes det, at der er særdeles meget, som taler derfor, navnlig er der den Ting, at det forekommer mig uheldigt, saavel paa Handelens som paa Industriens Omraade, at holde Toldreformen svævende, saa at man ikke kan vide, hvilket endeligt Resultat man kommer til. Dernæst skulle vi jo om kort Tid gaa over til en Beregning efter et andet Møntsystem, og vi have med Hensyn til andre Love — om ikke alle, saa dog en